

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 72/2009

z dnia 19 stycznia 2009 r.

w sprawie zmian we wspólnej polityce rolnej poprzez zmianę rozporządzeń (WE) nr 247/2006, (WE) nr 320/2006, (WE) nr 1405/2006, (WE) nr 1234/2007, (WE) nr 3/2008 oraz (WE) nr 479/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 1883/78, (EWG) nr 1254/89, (EWG) nr 2247/89, (EWG) nr 2055/93, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 2596/97, (WE) nr 1182/2005 i (WE) nr 315/2007

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

jego głównych elementów, a także liczne uwagi zgłoszone w ramach konsultacji społecznych.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Reformy wspólnej polityki rolnej (WPR) uzgodnione w latach 2003 i 2004 zawierały przepisy dotyczące sprawozdań mających na celu zwiększenie skuteczności tych reform, a w szczególności ocenę wpływu tych reform w stosunku do ich celów, oraz przeprowadzenie analizy ich skutków na odpowiednich rynkach. W tym kontekście w dniu 20 listopada 2007 r. Komisja przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie komunikat zatytułowany „Przygotowania do oceny funkcjonowania reformy WPR”. Należy uwzględnić wyżej wymieniony komunikat oraz przeprowadzone następnie w Parlamencie Europejskim, Radzie, Europejskim Komitecie Ekonomiczno-Społecznym oraz Komitecie Regionów dyskusje na temat

(2) Przepisy WPR dotyczące interwencji publicznej należy uprościć i ujednoczyć przez rozszerzenie zakresu stosowania przetargów, tak by osiągnąć maksymalnie zharmonizowane podejście. Szybkie działania mogą być zwłaszcza potrzebne po to, by zagwarantować przestrzeganie ilości maksymalnych i limitów ilościowych dotyczących zbóż, masła i odtłuszczonego mleka w proszku. Aby to umożliwić — i ponieważ zamknięcie skupu po ustalonych cenach, przyjęcie współczynników przydziału, a w przypadku pszenicy zwyczajnej przejście do procedury przetargowej nie wiążą się z uprawnieniami dyskrecyjnymi — należy pozwolić Komisji na działanie bez pomocy komitetu.

(3) W odniesieniu do działań interwencyjnych na rynku zbóż należy dostosować system w celu zapewnienia konkurencyjności oraz prorynkowej orientacji sektora, utrzymując jednocześnie funkcję interwencji jako zabezpieczenia w przypadku wystąpienia zakłóceń na rynku oraz jako ułatwienia dostosowania się rolników do warunków rynkowych. Po przyjęciu przez Radę rozporządzenia (WE) nr 735/2007 ⁽⁴⁾, które zreformowało system interwencji w odniesieniu do kukurydzy Komisja zobowiązała się dokonać przeglądu systemu interwencji w odniesieniu do

⁽¹⁾ Opinia z dnia 19 listopada 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 23 października 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Opinia przedstawiona po przeprowadzeniu nieobowiązkowych konsultacji.

⁽³⁾ Opinia z dnia 8 października 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Opinia przeprowadzona po przeprowadzeniu nieobowiązkowych konsultacji.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 735/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. zmieniające rozporządzenie nr 1784/2003 w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, s. 6).

zbóż na podstawie analizy, która wykazała istnienie pewnego stopnia ryzyka dla dodatkowej interwencji w odniesieniu do jęczmienia w przypadku występowania niskich cen. Obecna sytuacja dotycząca zbóż zmieniła się jednak znacznie od tego czasu i charakteryzuje się korzystnym otoczeniem cenowym na rynkach światowych spowodowanym rosnącym popytem globalnym i niskimi globalnymi zapasami zbóż. W tym kontekście poziomy interwencji należy ustalić na wysokości zerowej dla innych zbóż pastewnych. Pozwoliłoby to na interwencję bez wywoływania negatywnych skutków na całym rynku zbóż. Ta korzystna sytuacja dla sektora zbożowego dotyczy również pszenicy durum. Oznacza to, że skup interwencyjny stracił obecnie swoje znaczenie, ponieważ ceny rynkowe znacznie przekraczają ceny interwencyjne. Skup interwencyjny pszenicy durum nie jest zatem obecnie konieczny poziomy interwencji należy ustalić na wysokości zerowej. Skoro interwencja w przypadku zbóż powinna stanowić raczej zabezpieczenie niż element wpływający na kształtowanie cen, różnice w okresach zbiorów między państwami członkowskimi, które stanowią rzeczywisty początek lat gospodarczych, nie są już istotne, ponieważ system nie będzie już gwarantował cen odzwierciedlających poziomy interwencji wraz z miesięcznymi przyrostami. Dla uproszczenia, daty interwencji w odniesieniu do zbóż powinny więc zostać zharmonizowane we Wspólnocie.

- (4) Od czasu reformy WPR z roku 2003 konkurencyjność sektora ryżu wzrosła, produkcja zyskała stabilność, zapasy zmniejszają się z uwagi na rosnący popyt zarówno na rynku Wspólnoty, jak i rynku globalnym, a prognozy wskazują ceny na poziomie znacznie przewyższającym cenę interwencyjną. Dlatego też skup interwencyjny ryżu nie jest obecnie konieczny i poziomy interwencji należy ustalić na wysokości zerowej.
- (5) Przewiduje się, że produkcja i konsumpcja wieprzowiny wzrosną w średnim okresie, ale wolniej niż w ostatniej dekadzie, z uwagi na konkurencję mięsa drobiowego i wyższe ceny pasz. Oczekuje się, że ceny wieprzowiny pozostaną znacznie powyżej ceny interwencyjnej. Skup interwencyjny nie był wykorzystywany przez wiele lat w odniesieniu do wieprzowiny, a z uwagi na sytuację na rynku i perspektywy jej rozwoju, możliwość skupu interwencyjnego powinna więc zostać zniesiona.
- (6) Skoro obecna sytuacja na rynku i perspektywy jej rozwoju sugerują, że interwencja niezależnie od okoliczności nie byłaby w roku 2009 stosowana do wieprzowiny, pszenicy durum ani ryżu, zatem zmian w skupie interwencyjnym tych produktów lub jego zniesienia należy dokonywać od roku gospodarczego 2009/2010. Jeżeli chodzi o inne zboża, zmiany powinny obowiązywać dopiero od roku gospodarczego 2010/2011, tak aby rolnicy mieli czas na dostosowanie się.
- (7) Sytuacja w średnim okresie w przypadku sektora mleczarskiego charakteryzuje się stałym wzrostem popytu wspólnotowego na produkty o wysokiej wartości dodanej, znacznym wzrostem popytu globalnego na towary mleczne spowodowanymi wzrostem dochodów i liczby ludności w wielu regionach świata oraz zmianami preferencji konsumentów na rzecz produktów mlecznych.
- (8) Przewiduje się, że całkowita produkcja mleka we Wspólnocie, ograniczona przez pułapy kwot mlecznych, będzie się stopniowo, lecz nieznacznie zmniejszać w średnim okresie czasu, w miarę jak trwająca restrukturyzacja w

państwach członkowskich nie będących członkami Wspólnoty przed 1 maja 2004 r. doprowadzi do zmniejszenia produkcji mleka na własne potrzeby, a wzrost produkcji pozostaje ograniczony z uwagi na istnienie kwot. Jednocześnie oczekuje się, że ilość mleka dostarczanego do mleczarni do przetworzenia nadal będzie wzrastać w przewidywanym okresie. Z uwagi na wysoki popyt wewnętrzny i zewnętrzny system kwot mlecznych ogranicza rozwój produkcji, w odróżnieniu od sytuacji, która miała miejsce w momencie wprowadzania kwot jako odpowiedzi na nadprodukcję. W takiej sytuacji rynkowej kwoty zmniejszają prorynkowe nastawienie, ponieważ zakłócają one reakcję rolników na sygnały cenowe i uniemożliwiają uzyskanie większej skuteczności w sektorze, gdyż hamują restrukturyzację. Zaprzestanie stosowania kwot przewiduje się na rok 2015. Należy stopniowo dokonywać odpowiednich dostosowań, aby umożliwić łagodne przejście, unikając nadmiernych dostosowań po zaprzestaniu stosowania kwot. Na każdy rok gospodarczy od 2009/2010 do 2013/2014 należy zatem przewidzieć stopniowe znoszenie kwot mlecznych, związane z corocznym wzrostem o 1 %. Z tych samych powodów należy dokonać też innych zmian, które uelastycznia system kwot mlecznych pod względem dostosowania zawartości tłuszczu — dzięki zwiększeniu wartości określonego w art. 80 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczególne dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, a pod względem zasad rządzących kwotami niewykorzystanymi — dzięki zwiększeniu wartości procentowej określonej w art. 72 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, którą producent powinien wykorzystać w okresie dwunastomiesięcznym, i ułatwieniu tym samym ponownego rozdysponowania niewykorzystanych kwot. W kontekście restrukturyzacji sektora należy pozwolić państwom członkowskim, aby do dnia 31 marca 2014 r. przyznawały dodatkową pomoc krajową w określonych granicach. Zwiększenia kwot określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 248/2008 z dnia 17 marca 2008 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do narodowych kwot mleka ⁽²⁾ oraz 1-procentowe zwiększenie roczne — wraz z innymi zmianami, które zmniejszają prawdopodobieństwo wnoszenia opłat z tytułu nadwyżek — oznaczają, sądząc po obecnych wynikach produkcyjnych, że tylko Włochom groziłyby opłaty z tytułu nadwyżek, gdyby 1-procentowe zwiększenia miały zastosowanie w okresie od roku 2009/2010 do roku 2013/2014. Zatem z uwagi na obecne wyniki produkcyjne we wszystkich państwach członkowskich należy zwiększenie kwot skumulować dla Włoch na początku tego okresu, tak by uniknąć tego ryzyka. Jeżeli zwiększenia kwot mają we wszystkich państwach członkowskich prowadzić do kontrolowanej i gładkiej transformacji, należy przez następane dwa lata wzmocnić system opłat z tytułu nadwyżek i ustalić go na odpowiednio zniechęcającym poziomie. Dlatego w przypadkach, w których wzrost dostaw znacznie przekracza poziom kwot określonych na rok 2008/2009, powinno się nakładać dodatkowe opłaty z tytułu nadwyżek.

- (9) Rynek serów rozszerza się stopniowo ze wzrastającym popytem zarówno we Wspólnocie, jak i poza nią.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 6.

- Dlatego też ceny sera przez pewien czas utrzymywały się na stałym poziomie i nie miało na nie znacznego wpływu zmniejszenie cen instytucjonalnych na produkty luzem (masła i odtłuszczonego mleka w proszku). Z punktu widzenia zarządzania gospodarczego i rynkowego stałe i fakultatywne dopłaty do prywatnego przechowywania produktów rynkowych o dużej wartości, takich jak sery, nie znajdują już uzasadnienia i dlatego należy je znieść.
- (10) W kontekście reformy sektora mleczarskiego i obecnej sytuacji na rynku pomoc w zakresie odtłuszczonego mleka w proszku używanego jako pasza dla zwierząt oraz mleka odtłuszczonego używanego do produkcji kazeiny nie są obecnie potrzebne. Jednak w przypadku wystąpienia nadwyżek albo możliwości wystąpienia nadwyżek przetworów mlecznych powodujących w ten sposób lub mających możliwość spowodowania znacznych zakłóceń na rynku, pomoc ta może być wciąż istotna. Powinna ona jednak być stosowana nie w ramach zobowiązania do corocznego uruchamiania systemu, lecz na podstawie decyzji Komisji, podejmowanej w oparciu o dokładną analizę rynku. Zatem system powinien stać się fakultatywny. W przypadku zastosowania powyższego systemu wielkość pomocy należy ustalić z góry lub w drodze przetargu.
- (11) Dopłaty do zakupu masła przeznaczonego do wyrobów piekarniczych i lodów oraz do bezpośredniej konsumpcji zostały zmniejszona zgodnie z redukcją ceny interwencyjnej dla masła od 2004 r. i w konsekwencji miały wielkość zerową, zanim doszło do zawieszenia przetargów z uwagi na korzystną sytuację na rynku. Systemy pomocy na zbyt nie są już potrzebne do wspierania rynku na poziomie cen interwencyjnych i dlatego powinny zostać zniesione.
- (12) Jak to miało miejsce w przypadku reformy WPR z 2003 r., w celu podniesienia konkurencyjności rolnictwa Wspólnoty oraz w celu promowania bardziej prorynkowego i zrównoważonego rolnictwa należy kontynuować przejście ze wsparcia produkcji na wsparcie producentów poprzez zniesienie istniejących środków pomocy w rozporządzeniu o jednolitej wspólnej organizacji rynku dla suszu paszowego, lnu, konopi i skrobi ziemniaczanej oraz poprzez włączenie wsparcia dla tych produktów do systemu wsparcia dochodów oddzielonego od produkcji dla każdego gospodarstwa. Tak jak to miało miejsce w przypadku reformy WPR z 2003 r., podczas gdy oddzielenie pomocy przyznanej rolnikom od produkcji pozostało wypłacane kwoty pomocy niezmiennione, podniesienie ono znacznie skuteczność wsparcia dochodów.
- (13) Pomoc dotycząca włókna lnianego i konopnego powinna obecnie zostać oddzielona od produkcji. Aby jednak umożliwić branży przetwórstwa lnu i konopi dostosowanie się do nowej sytuacji, włączenie tego wsparcia do systemu płatności jednolitej powinno nastąpić w okresie przejściowym. Zatem pomoc dotycząca długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego należy zapewnić do dnia 1 lipca 2012 r. Utrzymanie pomocy dotyczącej krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego oznacza, że dla równowagi pomocy w sektorze należy zmniejszyć pomoc dotyczącą długiego włókna lnianego. Jednakże, z uwagi na słuszne oczekiwania rolników, zmniejszenie to powinno następować dopiero od roku gospodarczego 2010/2011.
- (14) System dla suszu paszowego został zreformowany w roku 2003, kiedy to część pomocy została przekazana branży, natomiast pozostała część została oddzielona od wielkości produkcji i włączona do systemu płatności jednolitej. W kontekście ogólnej bardziej prorynkowej orientacji, obecnej sytuacji na rynku pasz i roślin wysokobiałkowych, a w szczególności niekorzystnego wpływu na środowisko, jaki według najnowszych ustaleń wywołuje produkcja suszu paszowego metodą sztucznego suszenia, przejście do pełnego oddzielenia płatności od produkcji w całym sektorze powinno zostać zakończone poprzez oddzielenie pozostałej pomocy dla branży. Aby złagodzić skutki zakończenia wypłacania pomocy dla branży należy dokonać właściwego dostosowania cen płatnych producentom surowców, którzy będą otrzymywać zwiększoną pomoc bezpośrednią w wyniku oddzielenia płatności od produkcji. Restrukturyzacja sektora odbywa się od czasu reformy z roku 2003, niemniej jednak należy wprowadzić okres przejściowy trwający do dnia 1 kwietnia 2012 r., który ma umożliwić branży dostosowanie się.
- (15) System ustanowiony w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1868/94 z dnia 27 lipca 1994 r. ustanawiającym system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej⁽¹⁾ nie będzie już konieczny, gdy powiązana pomoc dotycząca skrobi ziemniaczanej określona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników⁽²⁾ zostanie zniesiona. Pomoc dla producentów została częściowo oddzielona od produkcji w 2003 r. i powinna obecnie zostać w pełni oddzielona; należy jednak wprowadzić okres przejściowy trwający do dnia 1 lipca 2012 r., który ma umożliwić rolnikom dostosowanie swoich zobowiązań w zakresie dostaw do systemu pomocy dotyczącej skrobi ziemniaczanej. Obowiązanie powiązanej ceny minimalnej powinno więc także zostać przedłużone o taki sam okres. Po tej dacie system kwot związany z płatnościami bezpośrednimi powinien zostać zniesiony równoległe z pełnym włączeniem tych płatności bezpośrednich do systemu płatności jednolitej. W międzyczasie należy dokonać włączenia omawianych przepisów do rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, tak jak ma to miejsce w przypadku innych systemów pomocy i kwot.
- (16) Rozwój sytuacji na krajowych i międzynarodowych rynkach zbóż i skrobi powoduje, że refundacja produkcji skrobi nie jest już istotna w odniesieniu do jej pierwotnych celów i w związku z tym należy ją znieść. Sytuacja na rynku oraz perspektywy są takie, że pomoc ustalono w wysokości zerowej na określony czas i oczekuje się utrzymania tej sytuacji, co oznacza, że można dokonać szybkiego zniesienia pomocy bez żadnych negatywnych skutków dla sektora.
- (17) Organizacje producentów mogą odgrywać istotną rolę w grupowaniu podaży w sektorach, w których występuje nierównowaga w koncentracji producentów i kupujących. Państwa członkowskie powinny więc mieć możliwość uznawania na szczeblu wspólnotowym organizacji producentów we wszystkich sektorach.
- (18) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej

⁽¹⁾ Dz.U. L 197 z 30.7.1994, s. 4.

⁽²⁾ Patrz strona 16 w tym Dz.U.

- polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników⁽¹⁾ przewiduje, że państwa członkowskie mogą zatrzymać część składowej pułapów krajowych odpowiadającą płatnościom obszarowym z tytułu chmielu i wykorzystać ją w szczególności do finansowania niektórych działań uznanych organizacji producentów. Rozporządzenie to jest uchylane, a w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009 płatność obszarowa z tytułu chmielu zostaje oddzielona od produkcji od dnia 1 stycznia 2010 r., co oznacza na mocy tego przepisu, że ostatnia płatność zostanie dokonana na rzecz organizacji producentów w roku 2010. W celu umożliwienia organizacjom producentów chmielu kontynuowanie dotychczasowej działalności, należy przewidzieć szczegółowy przepis dotyczący wykorzystywania ekwiwalentnych kwot w danych państwach członkowskich na ten sam rodzaj działalności ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r.
- (19) Rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku przewiduje, że wstrzymane kwoty pomocy w odniesieniu do gajów oliwnych na mocy art. 110i ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 mogą być wykorzystywane na finansowanie programów prac organizacji podmiotów gospodarczych. Uchyła się rozporządzenie (WE) nr 1782/2003. Dla zachowania jasności i pewności prawnej należy przewidzieć szczegółowy przepis w celu określenia kwot, które będą wykorzystywane w odnośnych państwach członkowskich na programy prac.
- (20) W interesie pewności prawnej i uproszczenia należy wyjaśnić i zharmonizować przepisy dotyczące niestosowania art. 87, 88 i 89 Traktatu do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 lub rozporządzeniem Rady (WE) nr 247/2006 z dnia 30 stycznia 2006 r. w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej⁽²⁾, rozporządzeniem Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającym tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie⁽³⁾, rozporządzeniem Rady (WE) 1405/2006 z dnia 18 września 2006 r. ustanawiającym szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego⁽⁴⁾, rozporządzeniem Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich⁽⁵⁾ oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽⁶⁾. W tym kontekście przepisy wyżej wymienionych rozporządzeń, które inaczej zostałyby albo mogłyby zostać uznane w określonych warunkach za zgodnie z pojęciem pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu, powinny zostać wyłączone z zakresu stosowania zasad dotyczących pomocy państwa. Omawiane przepisy zawierają odpowiednie warunki dla przyznania wsparcia w celu uniknięcia nadmiernego zakłócenia konkurencji.
- (21) Rozporządzenia: (WE) nr 247/2006, (WE) nr 320/2006, (WE) nr 1405/2006, (WE) nr 1234/2007, (WE) nr 3/2008 oraz (WE) nr 479/2008 należy zatem odpowiednio zmienić.
- (22) Następujące akty prawne są przestarzałe i dlatego, w interesie pewności prawnej, powinny zostać uchylone: rozporządzenie Rady: (EWG) nr 1883/78 z dnia 2 sierpnia 1978 r. ustanawiające ogólne reguły finansowania interwencji przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcja Gwarancji⁽⁷⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1254/89 z dnia 3 maja 1989 r. ustalające na rok gospodarczy 1989/90, między innymi, niektóre ceny cukru oraz standardową jakość buraków⁽⁸⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 2247/89 z dnia 24 lipca 1989 r. w sprawie środków nadzwyczajnych dla swobodnej dostawy określonych produktów rolnych do Polski⁽⁹⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 2055/93 z dnia 19 lipca 1993 r. przydzielające specjalne ilości referencyjne niektórym producentom mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁰⁾ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1182/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. przyjmujące autonomiczne i przejściowe środki w celu otwarcia wspólnotowego kontyngentu taryfowego na przywóz bydła żywego pochodzącego ze Szwajcarii⁽¹¹⁾. Następujące akty prawne staną się przestarzałe z dniem 1 maja 2009 r. i dlatego też powinny zostać uchylone ze skutkiem od dnia 1 maja 2009 r.: rozporządzenie Rady (WE) nr 2596/97 z dnia 18 grudnia 1997 r. przedłużające okres, o którym mowa w art. 149 ust. 1 Aktu Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji⁽¹²⁾ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 315/2007 z dnia 19 marca 2007 r. ustanawiające środki przejściowe stanowiące odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 2597/97 w odniesieniu do mleka spożywczego wyprodukowanego w Estonii⁽¹³⁾.
- (23) Niniejsze rozporządzenie powinno być zasadniczo stosowane od daty wejścia w życie. Jednak w celu zagwarantowania, że przepisy niniejszego rozporządzenia nie będą zakłócały wypłaty określonych środków pomocy przysługujących w latach gospodarczych 2008/2009 albo 2009/2010, należy przewidzieć późniejszą datę stosowania w odniesieniu do przepisów mających bezpośredni wpływ na funkcjonowanie tych systemów w sektorach, w których stosuje się lata gospodarcze. Niniejsze rozporządzenie powinno być więc stosowane w takich przypadkach dopiero od początku późniejszych lat gospodarczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 247/2006

W art. 16 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Skreśla się ust. 3 akapit drugi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 42 z 14.2.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 42.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 265 z 26.9.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 148 z 6.6.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 216 z 5.8.1978, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 126 z 9.5.1989, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 216 z 27.7.1989, s. 5.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 187 z 29.7.1993, s. 8.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 190 z 22.7.2005, s. 1.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 351 z 23.12.1997, s. 12.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 84 z 24.3.2007, s. 1.

2) Dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Bez uszczerbku dla ust. 1 i 2 niniejszego artykułu oraz w drodze odstępstwa od art. 180 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 (*) i art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 (**) — art. 87, 88 ani 89 Traktatu nie stosuje się do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na podstawie tytułu III, ust. 3 niniejszego artykułu oraz art. 17 i 21 niniejszego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

(**) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi (Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7)”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 320/2006

W rozporządzeniu (WE) nr 320/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 6 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Państwa członkowskie nie przyznają pomocy krajowej w odniesieniu do środków na rzecz dywersyfikacji przewidzianych w niniejszym artykule. Jeżeli państwa, o których mowa w ust. 4 akapit trzeci, pozwalają jednak na przyznanie 100 % pomocy na rzecz dywersyfikacji, dane państwo członkowskie wnosi wkład w wysokości co najmniej 20 % kwalifikujących się wydatków.”.

2) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 13a

Pomoc państwa

Bez uszczerbku dla art. 6 ust. 5 niniejszego rozporządzenia oraz w drodze odstępstwa od art. 180 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 (*) i art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 (**), art. 87, 88 ani 89 Traktatu nie stosuje się do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie

zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na podstawie art. 3, 6, 7, 8, 9 i 11 niniejszego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

(**) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi (Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7)”.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1405/2006

W art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Bez uszczerbku dla ust. 1 i 2 niniejszego artykułu oraz w drodze odstępstwa od art. 180 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 (*) i art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 (**), art. 87, 88 ani 89 Traktatu nie stosuje się do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na podstawie art. 4 i 7 niniejszego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

(**) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi (Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7)”.

Artykuł 4

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007

W rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) Artykuł 8 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w odniesieniu do sektora zbóż: 101,31 EUR za tonę”.

2) Skreśla się art. 10 ust. 2.

- 3) Część II tytuł I rozdział I sekcja II podsekcja II otrzymuje brzmienie:

„Podsekcja II

Otwieranie skupu

Artykuł 11

Okresy interwencji publicznej

Interwencja publiczna jest dostępna:

- w odniesieniu do zbóż — od 1 listopada do 31 maja;
- w odniesieniu do ryżu niełuskanego — od 1 kwietnia do 31 lipca;
- w odniesieniu do cukru — w latach gospodarczych 2008/2009 i 2009/2010;
- w odniesieniu do wołowiny i cielęciny — w każdym dowolnym roku gospodarczym;
- w odniesieniu do masła i odtłuszczonego mleka w proszku — od 1 marca do 31 sierpnia.

Artykuł 12

Otwarcie interwencji publicznej

1. W okresach, o których mowa w art. 11, interwencja publiczna:

- zostaje otwarta dla pszenicy zwyczajnej;
- zostaje otwarta dla pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy, sorgo, ryżu niełuskanego, cukru, masła i odtłuszczonego mleka w proszku do wysokości limitów interwencji, o których mowa w art. 13 ust. 1;
- zostaje otwarta dla wołowiny i cielęciny przez Komisję, bez udziału komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, jeżeli średnia cena rynkowa wołowiny i cielęciny w reprezentatywnym okresie w danym państwie członkowskim albo w danym regionie państwa członkowskiego notowana na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz określonej w art. 42 ust. 1, jest niższa niż 1 560 EUR za tonę.

2. Interwencja publiczna dla wołowiny i cielęciny, o której mowa w ust. 1 lit. c), jest zamykana przez Komisję, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, jeżeli w reprezentatywnym okresie warunki określone w lit. c) przestały być spełniane.

Artykuł 13

Limity interwencji

1. Skup w ramach interwencji publicznej jest dokonywany w ramach następujących limitów:

- w odniesieniu do pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy, sorgo i ryżu niełuskanego — 0 ton dla okresów, o których mowa odpowiednio w art. 11 lit. a) i art. 11 lit. b);

- w odniesieniu do cukru — 600 000 ton, wyrażone w cukrze białym, dla każdego roku gospodarczego;

- w odniesieniu do masła — 30 000 ton dla każdego okresu, o którym mowa w art. 11 lit. e);

- w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku — 109 000 ton dla każdego okresu, o którym mowa w art. 11 lit. e).

2. Cukier przechowywany zgodnie z przepisami ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu w danym roku gospodarczym nie podlega żadnym innym środkom w zakresie przechowywania przewidzianym w art. 32, 52 i 63.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1, dla produktów, o których mowa w lit. a), c) i d) ust.1, Komisja może podjąć decyzję o kontynuowaniu interwencji publicznej wykraczającej poza kwoty wskazane w tym ustępie, jeżeli wymaga tego sytuacja na rynku oraz, w szczególności, zmiany cen rynkowych.”.

- 4) Część II tytuł I rozdział I sekcja II podsekcja III otrzymuje brzmienie:

„Podsekcja III

Ceny interwencyjne

Artykuł 18

Ceny interwencyjne

1. Cena interwencyjna:

- pszenicy zwyczajnej — jest równa cenie referencyjnej za maksymalną oferowaną ilość równą 3 mln ton, za okres interwencji określony w art. 11 lit. a);
- masła — jest równa 90 % ceny referencyjnej za ilości oferowane w ramach limitu określonego w art. 13 ust. 1 lit. c);
- odtłuszczonego mleka w proszku — jest równa cenie referencyjnej za ilości oferowane w ramach limitu określonego w art. 13 ust. 1 lit. d).

2. Ceny interwencyjne oraz objęte interwencją ilości następujących produktów określa Komisja w procedurach przetargowych:

- w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej — za ilości przekraczające maksymalną oferowaną ilość równą 3 mln ton, za okres interwencji określony w art. 11 lit. a);
- w odniesieniu do pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy, sorgo i ryżu niełuskanego — zgodnie z art. 13 ust. 3;
- w odniesieniu do wołowiny i cielęciny;
- w odniesieniu do masła — za ilości oferowane powyżej limitu określonego w art. 13 ust. 1 lit. c) — zgodnie z art. 13 ust. 3; oraz

- e) w odniesieniu do odtuszczonego mleka w proszku — za ilości oferowane powyżej limitu określonego w art. 13 ust. 1 lit. d) — zgodnie z art. 13 ust. 3.

W szczególnych przypadkach procedury przetargowe mogą zostać ograniczone do danego państwa członkowskiego lub regionu danego państwa członkowskiego albo ceny interwencyjne i ilości objęte interwencją mogą zostać ustalone dla danego państwa członkowskiego lub danego regionu państwa członkowskiego na podstawie notowanych średnich cen rynkowych.

3. Maksymalna cena skupu określona w procedurach przetargowych zgodnie z ust. 2 jest nie wyższa:

- a) w odniesieniu do zbóż i ryżu niełuskanego — niż odpowiednie ceny referencyjne;
- b) w odniesieniu do wołowiny i cielęciny — niż średnia cena rynkowa notowana w danym państwie członkowskim lub regionie danego państwa członkowskiego podwyższona o kwotę określaną przez Komisję na podstawie obiektywnych kryteriów;
- c) w odniesieniu do masła — niż 90 % ceny referencyjnej;
- d) w odniesieniu do odtuszczonego mleka w proszku — niż cena referencyjna.

4. Ceny interwencyjne, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 które dotyczą:

- a) zbóż — nie mają wpływu na podwyżki ani obniżki cen podyktowane względami jakości; oraz
- b) ryżu niełuskanego — ulegają odpowiednio podwyżce lub obniżce, jeżeli jakość produktów oferowanych agencji płatniczej odbiega od jakości standardowej określonej w załączniku IV pkt A. Ponadto podwyżki i obniżki ceny interwencyjnej może ustalać Komisja, po to aby zorientować produkcję na określone odmiany.

5. Cena interwencyjna cukru wynosi 80 % ceny referencyjnej ustalonej na rok gospodarczy następujący po roku gospodarczym, w którym złożono ofertę. Jeżeli jednak jakość cukru oferowanego agencji płatniczej różni się od jakości standardowej, o której mowa w załączniku IV pkt B, dla której ustalono cenę referencyjną, cena interwencyjna zostaje stosownie podwyższona albo obniżona.”

5) Skreśla się art. 28 lit. b).

6) Skreśla się art. 30.

7) W art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

- a) skreśla się ust. 1 lit. e);
- b) w ust. 2 skreśla się akapit drugi.

8) Skreśla się art. 36.

9) W art. 43 wprowadza się następujące zmiany:

- a) litera a) otrzymuje brzmienie

„a) wymogów i warunków, które mają spełniać produkty przeznaczone do skupu w ramach interwencji publicznej, o której mowa w art. 10, lub w

odniesieniu do których przyznano pomoc na rzecz prywatnego przechowywania, o której mowa w art. 28 i 31, w szczególności dotyczące jakości, grup jakości, klas jakości, kategorii, ilości, opakowania, w tym oznakowania, maksymalnego wieku, konserwowania, stanu produktów, do których odnosi się cena interwencyjna oraz długości okresu prywatnego przechowywania;”;

b) po lit. a) dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) przestrzegania ilości maksymalnych i limitów ilościowych określonych w art. 13 ust. 1 oraz art. 18 ust. 1 lit. a); w tym względzie przepisy wykonawcze mogą zezwalać Komisji na zamknięcie skupu po ustalonych cenach, przyjęcie współczynników przydziału, a w przypadku pszenicy zwyczajnej przejście do procedury przetargowej, o której mowa w art. 18 ust. 2, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1;”.

10) Skreśla się art. 46 ust. 3.

11) Artykuł 55 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 55

Systemy kwot

1. System kwot ma zastosowanie do następujących produktów:

- a) mleka i innych przetworów mlecznych w rozumieniu art. 65 lit. a) i b);
- b) cukru, izoglukozy i syropu inulinowego;
- c) skrobi ziemniaczanej, która może korzystać z pomocy wspólnotowej.

2. W odniesieniu do systemów kwot, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu, jeżeli producent przekroczy odpowiednią kwotę oraz, w przypadku cukru, nie wykorzysta ilości nadwyżek w sposób określony w art. 61, wnosi on opłatę z tytułu nadwyżek w odniesieniu do tych ilości, zgodnie z warunkami określonymi w sekcji II i III.”.

12) W art. 72 ust. 2 wartość „70 %” zastępuje się wartością „85 %”.

13) W art. 78 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże w okresach dwunastomiesięcznych rozpoczynających się w dniu 1 kwietnia 2009 r. i 1 kwietnia 2010 r. opłatę z tytułu nadwyżek dostarczonego mleka, które przekraczają 106 % kwoty krajowej obowiązującej na dostawy w okresie dwunastomiesięcznym rozpoczynającym się w dniu 1 kwietnia 2008 r., ustala się w wysokości 150 % opłaty, o której mowa w akapicie drugim.”.

14) W art. 80 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Na szczeblu krajowym opłatę z tytułu nadwyżek oblicza się na podstawie sumy dostaw dostosowanych zgodnie z akapitem pierwszym.”;

b) skreśla się ust. 2;

c) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli zastosowanie ma art. 78 ust. 1 akapit trzeci, państwa członkowskie — ustalając wkład każdego producenta w opłatę należną z uwagi na zastosowanie wyższej stawki, o której mowa w tym akapicie — dopilnowują, aby wkład w tę opłatę był wnoszony proporcjonalnie przez producentów odpowiedzialnych według obiektywnych kryteriów, które zostaną ustalone przez państwo członkowskie.”.

15) W części II tytuł I rozdział III dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja IIIa

Kwoty na produkcję skrobi ziemniaczanej

Artykuł 84a

Kwoty na produkcję skrobi ziemniaczanej

1. Państwa członkowskie produkujące skrobię ziemniaczaną otrzymują kwoty na rok gospodarczy, w którym obowiązuje system kwot według art. 204 ust. 5 i zgodnie z załącznikiem Xa.

2. Każde państwo członkowskie będące producentem, o którym mowa w załączniku Xa, rozdziela swoją kwotę między producentów skrobi ziemniaczanej do wykorzystania w danych latach gospodarczych na podstawie podkwot przyznanych każdemu producentowi w roku 2007/2008.

3. Przedsiębiorstwo produkujące skrobię ziemniaczaną nie zawiera umów kontraktacji z producentami ziemniaków na uprawę ziemniaków w ilości pozwalającej na wyprodukowanie skrobi ziemniaczanej w ilości przewyższającej przyznaną mu kwotę, o której mowa w ust. 2.

4. Skrobię ziemniaczaną wyprodukowaną w ilości przekraczającej kwotę, o której mowa w ust. 2, wywozi się ze Wspólnoty przed 1 stycznia roku następującego po danym roku gospodarczym. Z tego tytułu nie wypłaca się żadnych refundacji wywozowych.

5. Bez uszczerbku dla ust. 4 przedsiębiorstwo produkujące skrobię ziemniaczaną może, w każdym roku gospodarczym, w dodatku do swojej kwoty na dany rok, wykorzystać nie więcej niż 5 % swojej kwoty odnoszącej się do następnego roku gospodarczego. W takim przypadku, kwotę na następny rok gospodarczy zmniejsza się odpowiednio.

6. Przepisy niniejszej sekcji nie mają zastosowania do produkcji skrobi ziemniaczanej przez przedsiębiorstwa, które nie podlegają przepisom ust. 2 niniejszego artykułu i które zakupują ziemniaki, w odniesieniu do których producenci nie korzystają z płatności określonych w art. 77

rozporządzenia (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Patrz strona 16 w tym Dz.U.”.

16) W art. 85 dodaje się następującą literę:

„d) w odniesieniu do sekcji IIIa, połączenia, zmiany właściciela oraz rozpoczęcia albo zakończenia działalności handlowej producentów skrobi ziemniaczanej.”.

17) Skreśla się część II tytuł I rozdział IV sekcja I podsekcja I.

18) Artykuł 91 ust. 1 akapit pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„Pomoc z tytułu przetwórstwa słomy długiego lnu uprawianego na włókno i słomy krótkiego lnu i konopi uprawianych na włókno przyznaje się na lata gospodarcze od 2009/2010 do 2011/2012 upoważnionym głównym przetwórcom na podstawie ilości włókna faktycznie uzyskanego ze słomy, w odniesieniu do której z rolnikiem została zawarta umowa sprzedaży.”.

19) W art. 92 ust. 1 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:

a) w lit. a) tiret drugie zastępuje dwoma tiret w brzmieniu:

„— 200 EUR za tonę w roku gospodarczym 2009/2010, oraz

— 160 EUR za tonę w latach gospodarczych 2010/2011 i 2011/2012.”;

b) litera b) otrzymuje brzmienie:

„b) 90 EUR za tonę w latach gospodarczych 2009/2010, 2010/2011 i 2011/2012 za krótkie włókno lniane i konopne zawierające nie więcej niż 7,5 % zanieczyszczeń i łusek;”.

20) Artykuł 94 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustanawia się maksymalną gwarantowaną ilość długiego włókna lnianego wynoszącą 80 878 ton na każdy rok gospodarczy od 2009/2010 do 2011/2012, która może zostać objęta pomocą. Ilość ta jest rozdzielana między niektóre państwa członkowskie jako krajowe ilości gwarantowane zgodnie z pkt A.I. załącznika XI.”.

21) Artykuł 94 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Ustanawia się maksymalną gwarantowaną ilość krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego wynoszącą 147 265 ton na każdy rok gospodarczy od 2009/2010 do 2011/2012, która może zostać objęta pomocą. Ilość ta jest rozdzielana między niektóre państwa członkowskie jako krajowe ilości gwarantowane zgodnie z pkt A.II załącznika XI.”.

22) Dodaje się część II tytuł I rozdział IV sekcja I podsekcja III w brzmieniu:

„Podsekcja III

Skrobia ziemniaczana

Artykuł 95a

Premia z tytułu skrobi ziemniaczanej

1. Premia w wysokości 22,25 EUR na tonę wyprodukowanej skrobi jest wypłacana w latach gospodarczych 2009/2010, 2010/2011 i 2011/2012 producentom skrobi ziemniaczanej za taką ilość skrobi ziemniaczanej, jaka odpowiada granicy przyznanej im kwoty, o której mowa w art. 84a ust. 2, pod warunkiem, że producenci ci zapłacili producentom ziemniaków cenę minimalną za wszystkie ziemniaki niezbędne do wyprodukowania skrobi w ilości mieszczącej się w granicy takiej kwoty.

2. Minimalna cena ziemniaków przeznaczonych do wytworzenia skrobi ziemniaczanej zostaje ustalona w wysokości 178,31 EUR za tonę w przedmiotowych latach gospodarczych.

Cena ta odnosi się do ilości ziemniaków dostarczonych do zakładu przetwórczego potrzebnych do wytworzenia jednej tony skrobi.

Cena minimalna jest dostosowywana stosownie do zawartości skrobi w ziemniakach.

3. Komisja przyjmuje przepisy szczegółowe dotyczące wprowadzenia niniejszej podsekcji w życie.”.

23) Skreśla się art. 96.

24) Artykuł 99 i 100 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 99

Pomoc dotycząca mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku przeznaczonego na paszę

1. Kiedy powstają nadwyżki przetworów mlecznych lub występuje prawdopodobieństwo ich pojawienia się, które powodują albo mogą spowodować poważne zakłócenie równowagi na rynku, Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu pomocy dotyczącej produkowanego we Wspólnocie mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku przeznaczonego na paszę, zgodnie z warunkami i normami dla produktów, które określi Komisja. Pomoc może zostać ustalona z góry albo w drodze procedur przetargowych.

Do celów niniejszego artykułu maślanekę i maślanekę w proszku uważa się za mleko odtłuszczone i odtłuszczone mleko w proszku.

2. Komisja ustala wysokość pomocy z uwzględnieniem ceny referencyjnej wskazanej w art. 8 ust. 1 lit. e) ppkt (ii)

dla odtłuszczonego mleka w proszku oraz z uwzględnieniem rozwoju sytuacji na rynku w odniesieniu do mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku.

Artykuł 100

Pomoc dotycząca mleka odtłuszczonego przetworzonego na kazeinę i kazeiniany

1. Kiedy powstają nadwyżki przetworów mlecznych albo występuje prawdopodobieństwo ich pojawienia się, które powodują albo mogą spowodować poważne zakłócenie równowagi na rynku, Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu pomocy dotyczącej produkowanego we Wspólnocie mleka odtłuszczonego przetworzonego na kazeinę i kazeiniany, zgodnie z warunkami i normami dla takiego mleka oraz kazeiny i kazeinianów z niego produkowanych, które określi Komisja. Pomoc może zostać ustalona z góry albo w drodze procedur przetargowych.

2. Komisja ustala wysokość pomocy z uwzględnieniem rozwoju sytuacji na rynku dla odtłuszczonego mleka w proszku oraz ceny referencyjnej w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku ustalonej w art. 8 ust. 1 lit. e) ppkt (ii).

Wysokość pomocy może być różna, zależnie od tego, czy odtłuszczone mleko jest przetwarzane na kazeinę lub kazeiniany i zależnie od jakości tych produktów.”.

25) Skreśla się art. 101.

26) Artykuł 102 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie mogą, w ramach uzupełniania pomocy wspólnotowej, przyznać pomoc krajową do produktów, o których mowa w ust. 1, dostarczanych uczniom uczęszczającym do placówek oświatowych. Państwa członkowskie mogą finansować swoją pomoc krajową z opłaty nakładanej na sektor mleczarski lub z innego wkładu ze strony sektora mleczarskiego.”.

27) Dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja IIIa

Pomoc w sektorze chmielu

Artykuł 102a

Pomoc dla organizacji producentów

1. Wspólnota finansuje płatności dla organizacji producentów w sektorze chmielu uznanych zgodnie z art. 122, przeznaczone na cele, o których mowa w tym artykule.

2. Roczne finansowanie przez Wspólnotę płatności dla organizacji producentów wynosi 2 277 000 EUR dla Niemiec.

3. Komisja przyjmuje przepisy szczegółowe dotyczące wprowadzenia w życie niniejszej sekcji.”.

- 28) W art. 103 wprowadza się następujące zmiany:
- a) część wprowadzająca ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Wspólnota finansuje trzyletnie programy prac, które będą przygotowane przez organizacje podmiotów gospodarczych, o których mowa w art. 125, w przynajmniej jednym z następujących obszarów:”;
- b) wprowadza się następujący ustęp:
- „1a. Roczne finansowanie przez Wspólnotę programów prac wynosi:
- a) 11 098 000 EUR dla Grecji,
- b) 576 000 EUR dla Francji, oraz
- c) 35 991 000 EUR dla Włoch.”.
- 29) Skreśla się art. 103e ust. 2.
- 30) Artykuł 105 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Państwa członkowskie mogą przyznać szczególny rodzaj pomocy krajowej w zakresie ochrony pasiek o niekorzystnych warunkach strukturalnych lub naturalnych, lub w ramach programów rozwoju gospodarczego, z wyjątkiem pomocy na cele związane z produkcją lub handlem. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji pomoc wraz z przedstawieniem programu pszczelarskiego zgodnie z art. 109.”.
- 31) Artykuł 119 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 119
- Stosowanie kazeiny i kazeinianów w wyrobie sera**
- Jeżeli pomoc jest wypłacana na podstawie art. 100, Komisja może uzależnić stosowanie kazeiny i kazeinianów w wyrobie sera od uzyskania uprzedniego zezwolenia, które jest udzielane jedynie wtedy, gdy takie stosowanie jest warunkiem koniecznym do wytwarzania tych produktów.”.
- 32) W art. 122 dodaje się akapit w brzmieniu:
- „Państwa członkowskie mogą także uznać organizacje producentów powołane przez producentów jakiegokolwiek sektora, o którym mowa w art. 1, innego niż sektory, o których mowa w ust. 1 lit. a), na warunkach określonych w lit. b) i c) tego ustępu.”.
- 33) Artykuł 124 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Artykuł 122 i art. 123 ust. 1 stosuje się bez uszczerbku dla uznawania przez państwa członkowskie na podstawie prawa krajowego i zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego, odpowiednio, organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych w każdym z sektorów, o których mowa w art. 1, z wyjątkiem sektorów, o których mowa w art. 122 ust. 1 lit. a) i w art. 123 ust. 1.”.
- 34) Artykuł 180 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 180
- Stosowanie art. 87, 88 i 89 Traktatu**
- Artykuły 87, 88 i 89 Traktatu stosuje się do produkcji i handlu produktami, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) do k) i lit. m) do u) oraz w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.
- Jednak art. 87, 88 ani 89 Traktatu nie stosuje się do płatności dokonanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na podstawie art. 44, 45, 46, 47, 48, 102, 102a, 103, 103a, 103b, 103e, 103ga, 104, 105 i 182 niniejszego rozporządzenia.”.
- 35) W art. 182 dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „7. Państwa członkowskie mogą do dnia 31 marca 2014 r. przyznawać rolnikom w sektorze mleczarskim pomoc państwa o łącznej wysokości nie przekraczającej rocznie 55 % pułapu, który określono w art. 69 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oprócz wsparcia wspólnotowego udzielanego zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia. Jednakże całkowita kwota wsparcia wspólnotowego w ramach działań, o których mowa w art. 68 ust. 4 tego rozporządzenia, oraz pomocy państwa nie może w żadnym wypadku przekroczyć pułapu, o którym mowa w art. 68 ust. 4.”.
- 36) W art. 184 dodaje się punkt w brzmieniu:
- „6). Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2010 r. i 31 grudnia 2012 r. — na temat rozwoju sytuacji na rynku i wynikających z niej warunków sprawnego wycofywania systemu kwot mlecznych, w stosownych przypadkach wraz z odpowiednimi wnioskami legislacyjnymi. Ponadto w sprawozdaniu tym analizuje konsekwencje dla producentów serów mających chronioną nazwę pochodzenia zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 510/2006.”.
- 37) W art. 204 dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „5. W odniesieniu do skrobi ziemniaczanej, część II tytułu I rozdział III Sekcja IIIa stosuje się do końca roku gospodarczego 2011/2012 dla skrobi ziemniaczanej.”.
- 38) Punkt 1 załącznika IX zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
- 39) Tekst załącznika II do niniejszego rozporządzenia wprowadza się jako załącznik Xa.
- 40) Tekst załącznika III do niniejszego rozporządzenia wprowadza się do załącznika XXII jako pkt 20a.

Artykuł 5

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 3/2008

Art. 13 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 3/2008 otrzymuje brzmienie:

„6. W drodze odstępstwa od art. 180 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 (*) i art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 (**), art. 87, 88 ani 89 Traktatu nie stosuje się do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie, w tym do ich udziału w finansowaniu, ani do udziału w finansowaniu pochodzącego z wpływów o charakterze parafiskalnym albo z obowiązkowych składek państw członkowskich albo organizacji inicjujących w przypadku programów kwalifikujących się do wsparcia wspólnotowego z tytułu art. 36 Traktatu, wybranych przez Komisję zgodnie z art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

(**) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi (Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7)”.

Artykuł 6

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 479/2008

Artykuł 127 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 otrzymuje brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla maksymalnych stawek pomocy, o których mowa w art. 8 ust. 4 akapit drugi niniejszego rozporządzenia, art. 87, 88 i 89 Traktatu nie stosuje się do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na podstawie tytułu II, tytułu V rozdział III oraz art. 119 niniejszego rozporządzenia.”.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli., dnia 19 stycznia 2009 r.

Artykuł 7

Uchylenia

1. Uchyla się rozporządzenia (EWG) nr 1883/78, (EWG) nr 1254/89, (EWG) nr 2247/89, (EWG) nr 2055/93 i (WE) nr 1182/2005.

2. Uchyla się rozporządzenia (WE) nr 2596/97 i (WE) nr 315/2007 ze skutkiem od 1 maja 2009 r.

3. Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 1868/94 ze skutkiem od 1 lipca 2009 r.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia rozumiane są jako odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i są odczytywane zgodnie z odpowiednimi tabelami korelacji zamieszczonymi w załączniku XXII do tego rozporządzenia.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Jednakże:

a) Artykuł 4 pkt 5–8, 12–14 i 38 stosuje się od dnia 1 kwietnia 2009 r.;

b) Artykuł 4 pkt 11, 15, 16, 18–25, 31, 37 i 39 stosuje się od dnia 1 lipca 2009 r.;

c) Artykuł 4 pkt 1, 3, 4 oraz pkt 9 lit. b) stosuje się od:

(i) dnia 1 lipca 2009 r. — w odniesieniu do pszenicy durum,

(ii) dnia 1 września 2009 r. — w odniesieniu do sektora ryżu,

(iii) dnia 1 października 2009 r. — w odniesieniu do sektora cukru,

(iv) dnia 1 lipca 2010 r. — w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy i sorgo;

d) Artykuł 4 pkt 27 stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.;

e) Artykuł 4 pkt 17 stosuje się od dnia 1 kwietnia 2012 r.

W imieniu Rady

P. GANDALOVIČ

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„1. Kwoty krajowe: ilości (tony) w okresie dwunastomiesięcznym na państwo członkowskie

Państwo członkowskie	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Belgia	3 427 288,740	3 461 561,627	3 496 177,244	3 531 139,016	3 566 450,406	3 602 114,910	3 602 114,910
Bułgaria	998 580,000	1 008 565,800	1 018 651,458	1 028 837,973	1 039 126,352	1 049 517,616	1 049 517,616
Republika Czeska	2 792 689,620	2 820 616,516	2 848 822,681	2 877 310,908	2 906 084,017	2 935 144,857	2 935 144,857
Dania	4 612 619,520	4 658 745,715	4 705 333,172	4 752 386,504	4 799 910,369	4 847 909,473	4 847 909,473
Niemcy	28 847 420,391	29 135 894,595	29 427 253,541	29 721 526,076	30 018 741,337	30 318 928,750	30 318 928,750
Estonia	659 295,360	665 888,314	672 547,197	679 272,669	686 065,395	692 926,049	692 926,049
Irlandia	5 503 679,280	5 558 716,073	5 614 303,234	5 670 446,266	5 727 150,729	5 784 422,236	5 784 422,236
Grecja	836 923,260	845 292,493	853 745,418	862 282,872	870 905,700	879 614,757	879 614,757
Hiszpania	6 239 289,000	6 301 681,890	6 364 698,709	6 428 345,696	6 492 629,153	6 557 555,445	6 557 555,445
Francja	25 091 321,700	25 342 234,917	25 595 657,266	25 851 613,839	26 110 129,977	26 371 231,277	26 371 231,277
Włochy	10 740 661,200	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866
Cypr	148 104,000	149 585,040	151 080,890	152 591,699	154 117,616	155 658,792	155 658,792
Łotwa	743 220,960	750 653,170	758 159,701	765 741,298	773 398,711	781 132,698	781 132,698
Litwa	1 738 935,780	1 756 325,138	1 773 888,389	1 791 627,273	1 809 543,546	1 827 638,981	1 827 638,981
Luksemburg	278 545,680	281 331,137	284 144,448	286 985,893	289 855,752	292 754,310	292 754,310
Węgry	2 029 861,200	2 050 159,812	2 070 661,410	2 091 368,024	2 112 281,704	2 133 404,521	2 133 404,521
Malta	49 671,960	50 168,680	50 670,366	51 177,070	51 688,841	52 205,729	52 205,729
Niderlandy	11 465 630,280	11 580 286,583	11 696 089,449	11 813 050,343	11 931 180,847	12 050 492,655	12 050 492,655
Austria	2 847 478,469	2 875 953,254	2 904 712,786	2 933 759,914	2 963 097,513	2 992 728,488	2 992 728,488
Polska	9 567 745,860	9 663 423,319	9 760 057,552	9 857 658,127	9 956 234,709	10 055 797,056	10 055 797,056
Portugalia	1 987 521,000	2 007 396,210	2 027 470,172	2 047 744,874	2 068 222,323	2 088 904,546	2 088 904,546
Rumunia	3 118 140,000	3 149 321,400	3 180 814,614	3 212 622,760	3 244 748,988	3 277 196,478	3 277 196,478

Państwo członkowskie	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Słowenia	588 170,760	594 052,468	599 992,992	605 992,922	612 052,851	618 173,380	618 173,380
Słowacja	1 061 603,760	1 072 219,798	1 082 941,996	1 093 771,416	1 104 709,130	1 115 756,221	1 115 756,221
Finlandia	2 491 930,710	2 516 850,017	2 542 018,517	2 567 438,702	2 593 113,089	2 619 044,220	2 619 044,220
Szwecja	3 419 595,900	3 453 791,859	3 488 329,778	3 523 213,075	3 558 445,206	3 594 029,658	3 594 029,658
Zjednoczone Królestwo	15 125 168,940	15 276 420,629	15 429 184,836	15 583 476,684	15 739 311,451	15 896 704,566	15 896 704,566

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK Xa

Kwoty na produkcję skrobi ziemniaczanej na rok gospodarczy, o których mowa w art. 84a

Państwo członkowskie	(w tonach)
Republika Czeska	33 660
Dania	168 215
Niemcy	656 298
Estonia	250
Hiszpania	1 943
Francja	265 354
Łotwa	5 778
Litwa	1 211
Niderlandy	507 403
Austria	47 691
Polska	144 985
Słowacja	729
Finlandia	53 178
Szwecja	62 066
RAZEM	1 948 761”

ZAŁĄCZNIK III

„20a. Rozporządzenie (EWG) nr 1868/94

Rozporządzenie (EWG) nr 1868/94	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 55 ust. 1 lit. c)
Artykuł 2 ust. 1 i 2, akapit pierwszy	Artykuł 84a ust. 1 i 2
Artykuł 4	Artykuł 84a ust. 3
Artykuł 4a	Artykuł 95a ust. 2
Artykuł 5	Artykuł 95a ust. 1
Artykuł 6	Artykuł 84a ust. 4 i 5
Artykuł 7	Artykuł 84a ust. 6
Artykuł 8	Artykuł 85 lit. d) oraz art. 95a ust. 3”